دستور رمضان ۱۴۲۶ (-- / ۰۷ / ۱۳۸۴)

حضرت حاج دکتر نور علی تابنده گنابادی مجذوب علیشاه ارواحنا فداه

هو

۱۲۱

رَبِّ اشْرَح لی صَدْری وَ یَسّرِلی اَمْری وَاحْلُل عُقدَةً مِن لِسانی یَفقَهوُا قَولی[۱]

میان گریه می‌خندم که چون شمع اندر این مجلس   زبان آتشینم هست لیکن در نمی‌گیرد

به عرض برادران ایمانی می‌رساند؛ مطالبی که ذیلاً یادآوری می‌شود و غالباً تکراری است. اُمید است مورد توجّه همگان قرار بگیرد، گرچه بعضی مطالب آن در رابطه با برادران مقیم خارج از وطن است.

۱- مجلس فقری در شب‌های جمعه و دوشنبه است که با ادای فریضهٔ الهی شروع و یا ختم می‌گردد. در مجلس فقری (وبلکه در مجالس فقرا) ولو تمام حاضرین مَحارم شرعی باشند، ولی جدا نشستن برادران و خواهران الزامی است. و به هر جهت رعایت حجاب شرعی و همچنین رفتار متین ضرورت دارد.

۲- میزبان بودن در مجالس به منزلهٔ خدمت به برادران است نه سَروری بر آنها، و در آن لحظات کوتاه، آن میزبان صاحب منزل تلقّی نمی‌شود بلکه منزلِ محلّ مجلس در واقع تعلّق به مولا دارد. سلوک و رفتار میزبان اگر مورد پسند مولا باشد این میزبانی را به تاج افتخار می‌آراید.

۳- چنانچه بعضی مقتضیات موجب گردد که مجالس به صورت دوره‌ای برقرار شود، حضور در همهٔ آن مجالس ضروری است. و در آن ساعات نباید فقراء جلسات دیگری منعقد نمایند. مجلس فقری همان است که دستور داده شده است. دوره‌ای کردن مجلس؛ موقّتی و بنابر مقتضیات است. دلیلی بر قُصور یا تقصیر نیست.

۴- متأسّفانه دشمنان فقر و عرفان؛ عناد و دشمنی دیرین خود را به انواع مختلف ظاهر می‌سازند. تفرقه و اختلاف، ظَنّ و گمان بد، ظنّ و گمان خود را قاطعاً و واقعاً یقین دانستن، و... از ترفندهای دشمن است. فقرا به خصوص در جَلای وطن باید مصداق: **کَاَنَّهُم بُنیانٌ مَرصُوصٌ[۲]** باشند.

۵- بر حسن وصیت مولانا حضرت **محبوب علیشاه**: خانوادهٔ ایشان برای تحصیل فرزندانشان ساکن کانادا شدند. بحمدالله رضایت حضرت محبوب را توانسته‌اند کسب و حفظ نمایند. و سرپرستی آنان نیز مورد تأیید و رضایت و شادمانی حقیر می‌باشد. سلامت و توفیقات آنان را خواستارم.

۶- در کُلن آلمان؛ مجالس شب دوشنبه دوره‌ای خواهد بود تا دستور دیگری برسد.

۷- مشایخ بزرگوار هرکدام سبک و سلیقه‌ای منطبق با مرحلهٔ سلوک خویش دارند. و لذا سایر سالکین بر حسب سلوک خویش؛ یکی از روشها را می‌پسندند. و این پسند هرگز مایه و دلیل اختلاف نیست و نباید باشد. اگر خدای نکرده بدون این توجّه بعضی تفاوتها را مایهٔ اختلاف قرار نهند، دو گناه دارند. بدیهی است، خودِ آقایان مشایخ

تاکنون توجّه کرده‌اند و نگذاشته‌اند چنین خطایی عظمت پیدا کند. و اُمیدوارم و به فقـراء توصـیه مـی‌کـنم کـه از اختلاف بپرهیزند.

بنده کمترین؛ نورعلی تابنده مجذوب علیشاه

رمضان المبارک ۱۴۲۶- مهرماه ۱۳۸۴

[۱] - سوره طه- آیات ۲۵ تا ۲۸ .

[۲] - سوره صَفّ – آیه ۴.